

18 ΜΑΪΟΥ 2022

† Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου,
Παυλίνου & Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου,
Τετάρτη Μεσοπεντηκοστῆς §§23-25.

* * * * *

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π' Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α ας και
τοι οισ ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ

ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, Ψαλτήριον δὲν στιχολογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτὴν. Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους σὶ καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα τρία Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

K^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
ει σα α α κου σο ο ον μου ^{Δι} προ σχεστη φω νη η
η τη ης δε η σε ω ω ως μου ^{B8} εν τω κε κρα
γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου
Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

K^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω ω
ω ω ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η
ει σα α α ακου σο ονμου Κυ υ ρι ι ε ε ^Β

Ἡ Στιχολογία. ^εχ⁷

Θ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου

και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ^εχ⁷

Μ^{B8} η εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεισ εν αμαρ τι

ι αις ^εχ⁷

Σ^{B8} υν αν θρωποισ ερ γα ζο με νοισ την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων ^εχ⁷

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και οσ εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ^εχ⁷ ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ηνμου ^εχ⁷

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταισ ευ δο

κι αισ αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρασ οι

κρι ται αυ των ^εχ⁷

Α^{B8} κουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ^εχ⁷ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^εχ⁷ δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρατον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη
ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε
στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε
ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε^{B8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψανπα γι δαμοι^ε_{7x}

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον^ε_{7x} και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου^ε_{7x}

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ε_{7x}

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα^ε_{7x}

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^ε_{7x}

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^ε_{7x}

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι^ε_{7x}

Ε^{Β8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ8
7x

Γ^{Β8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου 6
7x

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος 4/8 Βου ξ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται 6
7x ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν 6
7x

Π^{Β8} α ρεστινη η με σο της η με ρων 6
7x των εκ σω τη
ρι 8 αρ χο με ε νω ων Ε γερ σε ως 6
7x Πεν τη κο
στη δε τη θει α 6
9 σφρα γι ζο με νων και λαμ πει τα ας
λαμ προ τη τας 6
7x αμ φο τε ε ρω θεν ε χ8 σα 6
9 και
ε ν8 8 σα τας δυ υ ο 6
7x και πα ρει ναι την δο ξαν προ
φαι ν8 8 σα 6
9 της δε σπο τι κης Α να λη ψε ως σε μ νυ
νε ται 6
7x

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου 6
7x ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

καὶ πάλιν

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Η κσ σε και αι ευφ ρανθη η Σι ων ευ α γγε λι

σθει σης της Χρι στσ Α α να στα σε ως οι δε πι

στοι αυ της γο νοι η γαλ λι α σαν το τσ τον θε ε

α σα με νοι και εκ πλυ υ νον τα Πνευ μα τι ρυ

υ πον χρι στο κτο νι ι ασ ευ τρε πι ζε ται πα νη γυ

ρι ζσ σα την των ε κα τε ρων ευ φρο συνον με σο

τη τα

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

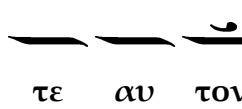
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σω ωνταν α νο μι ων αυ τσ

καὶ πάλιν

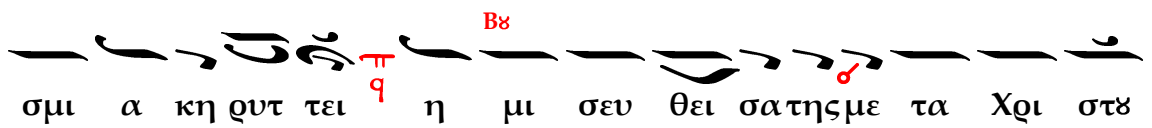
Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, ...

Στίχ. ε'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

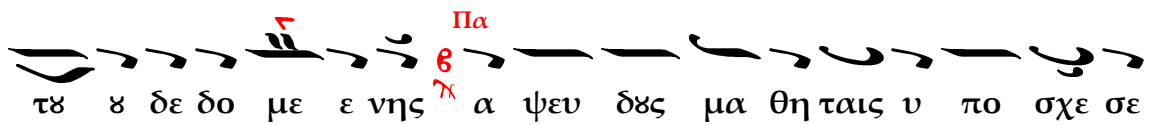
τε αυ τον παντες οι λαοι

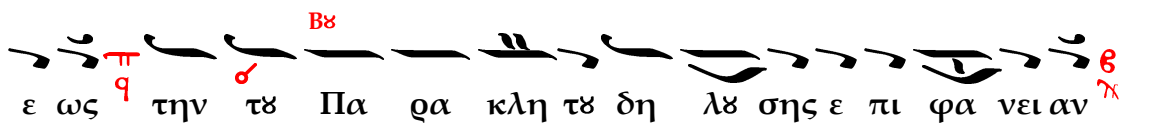
Η γγικεν η η τθ θει ς δα ψι λης χυ σις ε πι

παν τας ως περ γε ε γρα α πται Πνευματος η προ θε

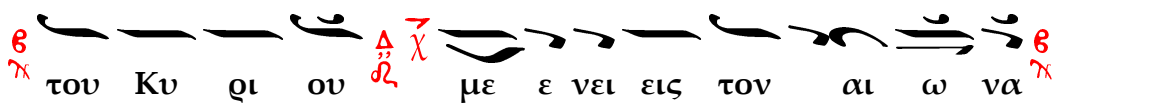
σμι α κη ρυτ τει η μι σευ θει σατης με τα Χρι στθ

θα να τον και τα φη ην και α να στα σιν παρ αυ

τθ ς δε δο με ε νης α ψευ δας μα θηταις υ πο σχε σε

ε ως την τθ Πα ρα κλη τθ δη λθ σης ε πι φα νει αν

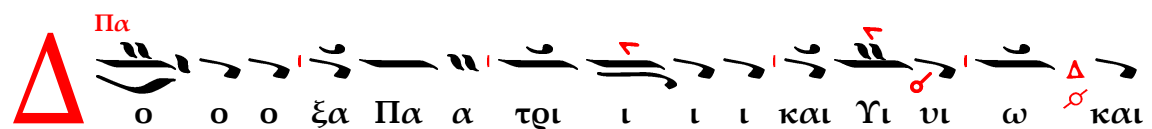
Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

καὶ πάλιν

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαφιλῆς, ...

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

 τθ ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω

νων α α α μην

Τ^{Πα} ης ε ορ της με ε σθ σης ^{Δι} της σης Χρι στε
α α να στα α α α σε ε ε ε ως ^{Πα} και θει ας
πα α ρθ θ σι ας ^{Δι} τθ α γι ι θ θ θ σθ Πνε
ευ μα α α α τος ^{Πα} συ νελ θον τες των θα αυ
μα α τω ω ω ω ν σθ ^{Δι} α νυ μνθ θ μεν τα α α μν
στη η ρι ι ι ι α ^{Πα} εν η κα τα α πεμ ψο
ο ο ν η η μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν ^{Κε}
το με ε γα ε λε ο ο ο ο ο σ ^{Δι}

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - θ

Φως ι ι λα α ρο ο ο ν α γι ι α ας
δο ο ο ξης ^{Δι} α α θα α να α α α α α τθ

8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα φ

T ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστησζω ης μ8 π9

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστησζω ης μ8 π9

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μ8 8 8 ει

Τ ο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστησζω η ης μ8 8 8 π9

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(κεφ. δ' 2, Ϛ' 2, ε' 4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ κρινεῖ ἀνά μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς γῆν μακράν. Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα. Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· Ἀκούσατε βουνοί, καὶ φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι. Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἄαρών. Λαὸς μου, τί ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν; καὶ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορευέσθαι μετὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύϊ μεγαλυνθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(νε' 1-13).

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες, πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ· ὅτι, τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου, ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὤσιν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζητέ μοι, ἀπολειπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέφητε πρὸς με καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἀφήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· λέγει Κύριος· ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτω ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετός, ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἐκεῖθεν, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις αὐτῶν· καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναβήσεται κυπάρισσος· ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτὰ· ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε

σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήτησιν χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους

φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Π^{Πα} εν τη κοστης εφεστη η κεν η των η μερωων
με εσο ο ο της εν η Χριστος παρα γυμνω
σα ας α μυ υ δρωσ θε ι κην δυ να στει αν Πα ρα λυ
το ον συ νε ε ε σφι ι ι ι γ ξε λο γω αυ τον της κλι
ι νης ε ξα να α στη η η σας και θε ο πρε πως
θα αυ μα τσ ρο γων εν ο στρα κι νω σω ω ω ω
μα α α α τι τοις ανθρωποις ε δω ρη σα α το
την αι ω νι ι ον ζω ω ην και το με γα ε
ε ε λε ε ε ε ος

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς: π 9

ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, π 9 ὄρος Σιών τοῦτο π 9 ο κα

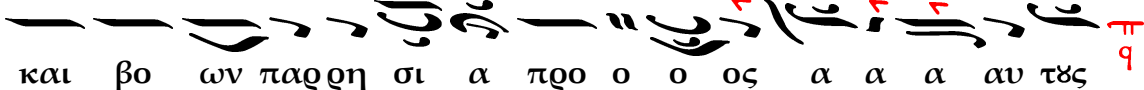
 π 9
τε σκηνω ωσας ε ε ε εν α α α αυ τω

E^{Πα} π 9
ν τω Ι ε ρω ε πε ε εστης η σο φι ι α

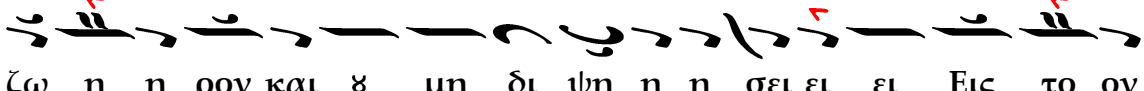
 π 9
τῶ Θε ε ὄ π 9 με σῶ ση ης της Ε ε ε ε ο ο ο

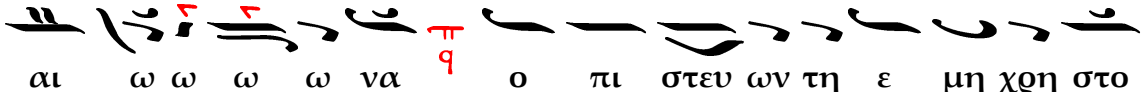
 π 9
ορ της π 9 δι δα σκων και ε λεγ χων τῶς α πει θεις Ι ὄ

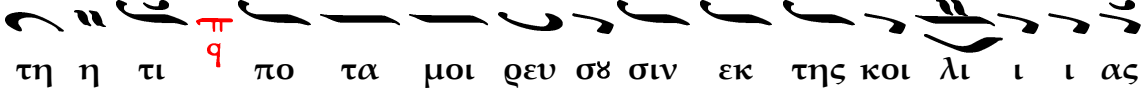
 π 9
δαι αι αι ὄς τῶς Φα ρι σαι αι ὄς και αι Γραμ μα α τεις π 9

 π 9
και βο ων παρη σι α προ ο ο ος α α α αυ τῶς π 9

 π 9
ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι νε τω υ δωωρ

 π 9
ζω η η ρον και ὄ μη δι ψη η η σει ει ει Εις το ον

 π 9
αι ω ω ω ω να π 9 ο πι στευ ων τη ε μη χρη στο

 π 9
τη η τι π 9 πο τα μοι ρευ σῶ σιν εκ της κοι λι ι ι ας

 π 9
α αυ τῶ ζω ω η η η ης αι αι ω νι ι ι ι

 π 9
ὄ π 9 ω της α γα θο τη η τος και της ευπλαγχνι α ας

 π 9
σῶ π 9 Χρι στε ο Θε ος η ημων δο ο ο ο ξα α α α

 π 9
σοι π 9

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν

εν με ε ε σω α αυ της

Ο τε το με στον της Ε ορ τη η ης ε πε ε

στη α νε βη ο Ι η σης ε πι το ο ι ε ε ρον

και ε δι σα σκε λε γων τς α πει θει εις Ι ι ι

ς δαι αι αι ς ο δι ψων ερ χε σθω προς με και

πι ι νε ε τω υ δωρ ζω η ρο ον αι ω ω ω

νι ι ι ι ον και ς μη δι ψη η ση η ει ει εις

το ο ον αι ω ω να ο πι στευ ων εις ε με

πο τα μοι ρευ σς ς σιν εκ της κοι λι ι ι ας α αυ τς

και αι ε ξει το ο φω ω ως τη ης ζω ω ω

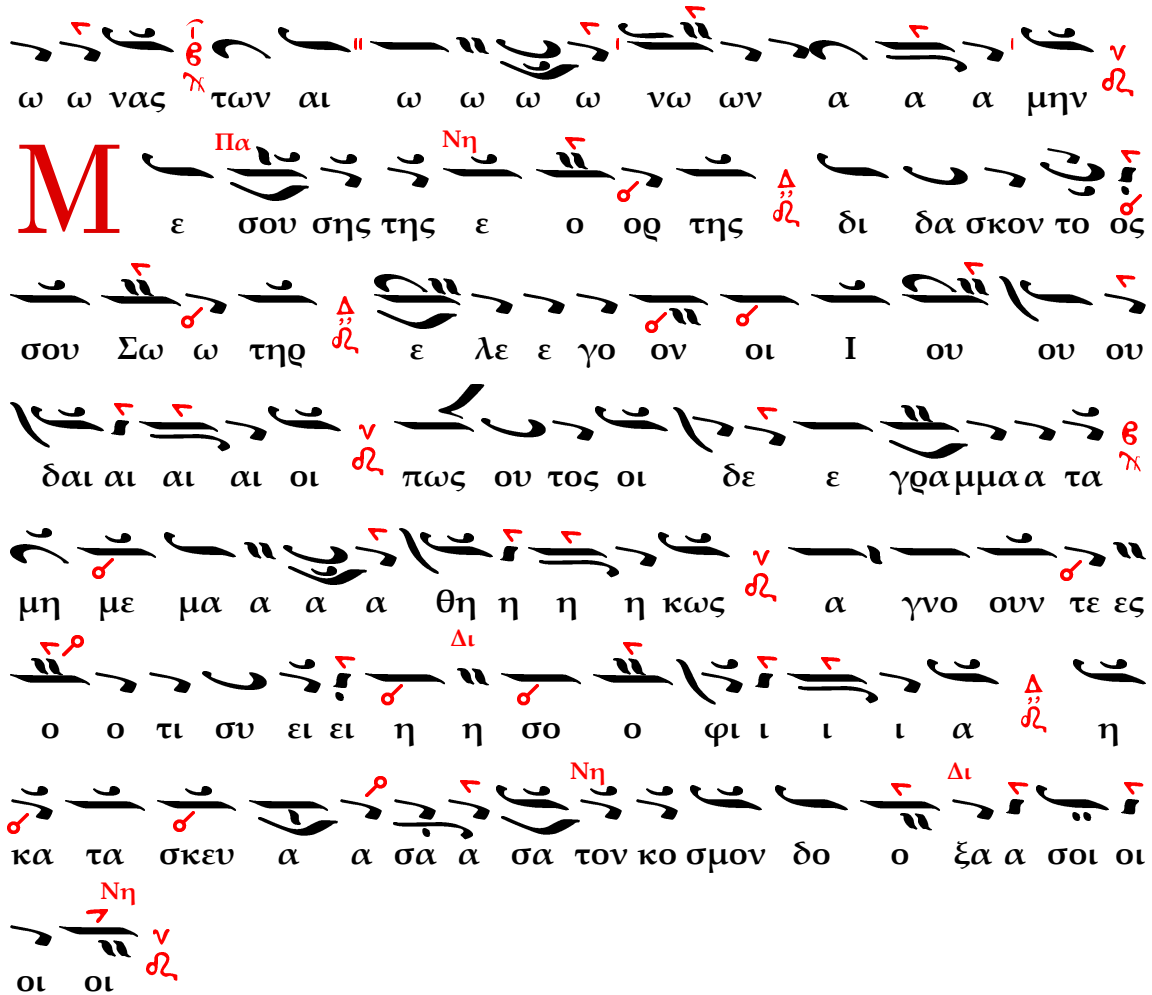
ης

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

M ^{Γα} ε σσ ^{Νη} σηςτης ε ορ της δι ^Μ ψω σανμσ την ψυ
χην ^Δ ⁹ ευ σε βει ^Μ ας πο τι σο ον να ^{Νη} μα α τα ^Δ ο τι
πα ^Μ σι ^{Νη} σω τηρ ε βο η σας ^Δ ο ⁹ δι ψων ερ ^{Γα} χεσ θω προς
με ^Μ και πι ι νε ε τω ^{Νη} η ^Δ πη ^{Γα} γη της ζω ης ^Δ Χρι ^Δ στε
ο ^Δ θε ος ^Δ δο ο ^Δ ξα α ^Δ σοι ^Δ (ἐκ γ')
τὸ τέλος: ^{Νη} δο ο ^Δ ξα α ^Δ σοι ^Δ οι ^Δ οι ^Δ οι ^Δ οι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ
μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν: